

1. Procedurer vedrørende berigtigelse og tilbagekaldelse (Art. 10(2))

Hvis tvangsfuldbyrdsdokumentet er en retsafgørelse, der omfatter retsforlig eller andre aftaler mellem parter, henhører attesteringen under en ret i første instans (§ 2, stk. 1, i regeringens hastedekret nr. 119/2006 om de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af en række fællesskabsforordninger fra Rumæniens tiltrædelse af EU godkendt ved lov nr. 191/2007 som ændret).

En anmodning om berigtigelse af en attest indgives til den ret, der har udstedt den. Denne ret træffer afgørelse om anmodningen uden at indstævne parterne. En afgørelse om godkendelse af anmodningen kan ikke appelleres. Attesten udstedes til kreditor, og debitor får tilsendt en kopi deraf. En afgørelse, hvorved anmodningen om berigtigelse er blevet afvist, kan appelleres af kreditor senest 15 dage efter, at den er afsagt, hvis kreditor var til stede, og senest 15 dage efter forkyndelsen, hvis han ikke var til stede. De samme bestemmelser finder anvendelse ved fornyet prøvelse (*recurs*) (afsnit I1, §§ 2, 3, 5 og 6, i regeringens hastedekret nr. 119/2006 om de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af en række fællesskabsforordninger fra Rumæniens tiltrædelse af EU godkendt ved lov nr. 191/2007 som ændret).

En anmodning om tilbagekaldelse af en attest skal indgives til den ret, der har udstedt den, senest en måned efter attestens forkyndelse. Hvis retten efter at have indstævnet parterne fastslår, at attesten er udstedt, uden at betingelserne i forordning nr. 805/2004 er opfyldt, vil den undersøge de iværksatte foranstaltninger igen og trække attesten helt eller delvis tilbage. Afgørelsen kan appelleres senest 15 dage efter, at den er blevet forkyndt. De samme bestemmelser finder anvendelse ved fornyet prøvelse (*recurs*) (afsnit I1, § 7 i regeringens hastedekret nr. 119/2006 om de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af en række fællesskabsforordninger fra Rumæniens tiltrædelse af EU godkendt ved lov nr. 191/2007 som ændret).

Procedurer vedrørende prøvelse som omhandlet i artikel 19, stk. 1.

De procedurer for prøvelse, der er omhandlet i forordningens artikel 19, stk. 1, er efter rumænsk ret de ordinære appelmuligheder: appel (*apelul*) og ekstraordinære appelmuligheder: fornyet prøvelse af retligt spørgsmål (*recurs*), annulationssøgsmål (*contestație în anulare*) og fornyet prøvelse (*revizuire*).

2. Procedurer vedrørende prøvelse (Art.19 (1))

Proceduren ved prøvelse som omhandlet i artikel 19, stk. 1.

De procedurer for prøvelse, der er omhandlet i forordningens artikel 19, stk. 1, er efter rumænsk ret de ordinære appelmuligheder: appel (*apelul*) og ekstraordinære appelmuligheder: fornyet prøvelse af retligt spørgsmål (*recurs*), annulationssøgsmål (*contestație în anulare*) og fornyet prøvelse (*revizuire*).

Reglerne om appel findes i artikel 466-482 i retsplejeloven.

Afgørelser, der træffes i første instans, kan gøres til genstand for appel. Appelfristen er 30 dage regnet fra dommens afsigelse. Den dom, der er afsagt i første instans, kan ikke fuldbyrdes, før appelfristen er udløbet. Appelskriftet og de anbringender, der agtes fremsat under appelsagen, indgives til den ret, hvis afgørelse anfægtes.

Når appelfristen er udløbet, har indstævnte adgang til at indgive et svarskrift (*denumit apel incident*) inden for rammerne af den appelprocedure, som modparten har iværksat, i form af en selvstændig påstand om ophævelse af underinstansens dom.

Når der er tale om et processuelt samarbejde, og tredjemand er intervenseret i sagen, har indstævnte, efter appelfristen er udløbet, ret til at indgive en skriftlig kontraappel (*denumit apel provocat*) i relation til en anden indstævnt eller en person, der var til stede under sagens behandling i første instans, og som ikke var indstævnt inden for rammerne af hovedappellen, for så vidt som sidstnævnte kunne få betydning for hans retsstilling under appelsagen.

De to ovennævnte appelformer iværksættes af indstævnte ved indsendelse af et svarskrift indeholdende dennes påstande.

En appel, der er iværksat inden for fristen, giver anledning til en ny realitetsprøvelse, idet retten både prøver retsanvendelsen og sagens faktiske omstændigheder (*efectul devolutiv al apelului*).

Appelinstansen foretager en fornyet realitetsprøvelse af sagen, inden for de rammer, som appellanten har udstykket, såvel som af de løsninger, der afhænger af den anfægtede del af dommen. Prøvelsen udstrækker sig til hele dommen, når appellen ikke er begrænset til visse anbringender, og der er nedlagt påstand om, at dommen annulleres, eller hvis sagens genstand er udelelig.

Appeldomstolen kan stadfæste den anfægtede dom, idet den forkaster appellen, annullerer den, eller fastslår, at den er ugyldig. Såfremt retten tiltræder appellen, kan den annullere eller ændre dommen.

Hvis appelinstansen når frem til, at førsteinstansretten har begået en formel fejl uden at have foretaget en realitetsbehandling, eller sagen blev pådømt uden en parts tilstedeværelse, fordi vedkommende ikke var blevet behørigt indstævnt, annullerer appelinstansen den anfægtede dom og træffer en ny realitetsafgørelse. Appelinstansen kan imidlertid også annullere den anfægtede dom og hjemvise sagen til fornyet behandling i første instans. En sådan hjemvisning kan kun finde sted én gang i samme sag.

Hvis appelinstansen fastslår, at førsteinstansretten var inkompetent, annullerer den den anfægtede dom og hjemviser sagen til retten, eller i givet fald afviser den appelskriftet.

Når appelinstansen konstaterer, at den har kompetence til at træffe afgørelse i sagen i førsteinstans, annullerer den den anfægtede dom og træffer en realitetsafgørelse.

Appellanten kan ikke inden for rammerne af sin egen appel stilles ringere end det, der ville følge af den anfægtede dom.

Bestemmelserne om fornyet prøvelse af retlige spørgsmål findes i artikel 483-502 i retsplejeloven.

Appelafgørelser, retsafgørelser, der er truffet i sidste instans, og andre afgørelser i tilfælde, der er udtrykkeligt fastsat i loven, kan gøres til genstand for en appel. Domme, der er afsagt inden for visse områder (for eksempel afgørelser om værgemål, afgørelser på det familieretlige område, afgørelser om personers civilstand, bygningsforvaltning, evakuering, servitutter, ændringer af skel, handleforpligtelser og undladesforpligtelser, der ikke kan gøres op i penge, dødfornedningsdomme, deling af fællesbo, civil sejlads, arbejdskonflikter, social sikring, ekspropriation, erstatningsansvar i anledning af retlige fejl, krav, hvis værdi ikke overstiger 500 000 lei), kan ikke gøres til genstand for appel.

Appelfristen er på 30 dage, der regnes fra den dag, hvor dommen blev meddelt den pågældende. Appelsagen behandles af en retsinstans, der befinder sig højere oppe i den retlige trinfølge end den, der afsagde den anfægtede dom. Efter appellants begæring kan appelinstansen suspendere den anfægtede dom.

De ovennævnte to former for appel kan iværksættes på de områder, der er fastsat i lovgivningen.

Når appellen er blevet antaget til realitetsbehandling, kan retten, idet den efterprøver alle de fremsatte anbringender, tiltræde den, forkaste den, annullere den eller fastslå, at den er ugyldig. Hvis retten tager appellen til følge, kan den annullere den anfægtede dom helt eller delvist. Den annullerede dom er en nullitet, der ikke har nogen retsvirkninger. Fuldblydelseskridt eller sikringsakter, der er foretaget i kraft af en sådan dom, ophæves. Retten konstaterer det af egen drift ved hjælp af præmisserne i kassationsdommen.

I en kassations sag er appeldomstolens afgørelse af de forelagte retsspørgsmål bindende for den ret, der realitetsbehandler sagen. Når dommen er blevet annulleret som følge af en tilsidesættelse af de processuelle regler, udspringer dommen af den annullerede akt. Efter en kassationsdom træffer den ret, der behandler sagens realitet, på ny afgørelse i sagen inden for rammerne af kassationsdomstolens instrukser, og idet der tages hensyn til alle de anbringender, der blev fremsat for den ret, hvis afgørelse er blevet annulleret.

Udfaldet af appelsagen og hjemsendelse af sagen efter kassationsdomstolens afgørelse kan ikke "forværre" partens retsstilling.

Bestemmelserne om annullationssøgsmål findes i artikel 503-508 i retsplejeloven.

Endelige domme kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål, når sagsøgeren ikke er blevet behørig tilsagt til retsmødet og derfor ikke var til stede. Annullationssøgsmålet indgives til den ret, hvis dom anfægtes. Et annullationssøgsmål kan anlægges inden 14 dage efter dommen blev meddelt, og senest et år efter, at dommen er blevet endelig. Retten kan suspendere fuldblydelsen af den dom, der påstås annulleret, såfremt der stilles sikkerhed. Hvis dommen med rette er blevet anfægtet, afsiger retten en dom, der medfører, at den anfægtede dom annulleres, og sagen samtidig afgøres. Den dom, der afsiges inden for rammerne af et annullationssøgsmål, kan appelleres efter de almindelige regler.

Bestemmelserne om fornyet prøvelse findes i artikel 509-513 i retsplejeloven.

Fornyset prøvelse af en afgørelse, der er truffet vedrørende sagens realitet, eller som berører sagens realitet, kan begæres, hvis f.eks. parten er blevet forhindret i at møde op i retten og i at underrette denne herom af årsager, som han ikke havde nogen indflydelse på. Fristen er på 15 dage, og den begynder at løbe på det tidspunkt, hvor hindringen ophører. Retten kan suspendere fuldblydelsen af den dom, der er genstand for fornyet prøvelse, såfremt der stilles sikkerhed. Hvis retten tager begæringen om fornyet prøvelse til følge, ændrer den helt eller delvist den anfægtede dom, og når der er tale om endelige domme med negative retsvirkninger, annullerer den denne sidste dom. En dom, der afsiges efter en procedure om fornyet prøvelse, kan appelleres efter lovens almindelige regler.

3. Accepterede sprog (Art. 20(2)(c))

Rumænsk

4. Myndigheder udpeget til attestering af officielt bekræftede dokumenter (Art. 25)

Hvis tvangsfuldblydelsesdokumentet er et officielt bekræftet dokument, henhører attesteringen under den ret, i hvis retskreds udstederen af dokumentet befinder sig (afsnit I, § 2, stk. 2, i regeringens hastedekret nr. 119/2006 om de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelse af en række fællesskabsforordninger fra Rumæniens tiltrædelse af EU godkendt ved lov nr. 191/2007 som ændret).

Sidste opdatering: 16/02/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Medlemslandene med ansvar for at forvalte siderne om nationale forhold er i gang med at opdatere noget af indholdet på dette website som følge af Storbritanniens udtræden af EU. Hvis du støder på indhold, som endnu ikke afspejler Storbritanniens udtræden, er det en fejl og vil blive rettet.